

Launaea cervicornis ((Boissier) Font-Quer & Rothmaler, 1934)

Nom comú : Socarrell

Classe: **Magnoliopsida**

Ordre: **Asterales**

Família: **Asteraceae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

Aquest petit arbust espinós, de fins a 40 cm, es caracteritza per la seva forma de coixinet, fet que és una clara adaptació al seu hàbitat: els roquissars litorals ventosos. Les seves fulles són poc perceptibles entre les branques espinoses del coixinet, tenen forma oblonga i el marge xapat. Les flors són de color groc i es troben reunides en capítols, cadascun dels quals porta onze flors de mitjana. Aquests capítols es produeixen sobre tiges divaricades i molt ramoses, que s'entrellacen entre si, i que semblen banyes de cérvol, d'on deriva el nom llatí de l'espècie.

És una espècie endèmica de les Gimnèsies, on és abundant, però localitzada només als roquissars litorals, en especial del nord i est de Mallorca i de tota Menorca. Rarament s'allunya de la costa assolint alguna població de la Serra de Tramuntana els 100 m d'altura i altres poden arribar als 300 m a la serra d'Artà. A Menorca se'n coneixen cites del Toro, on arriben les llavors empeses per la Tramuntana. Es coneix una citació de Cabrera, però o bé ha desaparegut o bé es tracta d'una errada.

La seva biologia reproductiva ha estat estudiada i mostra algunes característiques prou peculiars. Destaca el fet que les flors tenen una durada molt curta, inferior a les 8 hores, que totes les flors del capítol obren a la vegada com si es tractes d'una sola flor (pseudant), que les plantes són autoincompatibles, i el vector pol·linitzador són els insectes, en especial himenòpters i lepidòpters. El fet més destacable, sense dubte, és la seva dispersió ja que tot i presentar fruits en cípsela proveïda de vil·là, fet que fa pensar en dispersió per vent, l'espècie no usa majoritàriament aquest sistema per mor de la humitat ambiental dels roquissars. Aquesta aglomera els vil·lans i fa que les llavors caiguin als voltants o, fins i tot, dins dels mateixos coixinets originals limitant-ne la dispersió. Això fa que la majoria de llavors quedin prop dels roquissars on l'espècie és competitiva i no arribi a indrets que no li són favorables.

L'espècie no figura en cap catàleg de protecció d'espècies.

Autor text: Gil, Ll. (Universitat de les Illes Balears)

Corologia: **Mallorca i Menorca**

Tendència: **Estable**

Nivell d'amenaça: **Poc preocupant (segons el Llibre vermell)**

Categoria de protecció: **No catalogat**